

**БЛАГОВЕЩЕНИЕ
И БЛАГОВЕЩЕНИЯТА**
как приемат Божията вол
стр. 3

**ПОСТЪТ И
ПОТРЕБИТЕЛСКОТО
ОБЩЕСТВО**
стр. 4-5

**СВЕТА БОГОРОДИЦА –
архетип на женското начало**
стр. 6

НОЩТА СЕ ПРЕВАЛИ, ДЕНЯТ СЕ ПРИБЛИЖИ

...Да отворим
прощете, делата на
жртва и да надвесим
оръжието на свети-
ната.”

(Рим. 13:13)

Началото на поста
се корени в запо-
вета, която Бог дал на
Адам и Ева в Рай – да не
ядат от дървото за позна-
ване на доброто и злото
(Бит. 2:17). Тази заповед
съвсем точно е определе-
на от Тертулиан като
„Правно в въздръжане-
ето”. Св. Василий Велики
казва: „Това не яже – е
указание за поста и въз-
дръжането”.

В Свещ. Писание на
Стария Завет се съдържат
много законоположения
за поста. Пророците посто-
вно призовават наро-
да към пост и покаяние
като спасителни средства

Арсим. Наум, главен
секретар на Св. Синод

от бедствия и падения.
Някои от великите про-
ви в Стария Завет са би-
ли свързани с духовна
подготовка на подвига
чрез пост. – Така напри-
мер Моисей доброволно
отиде на четиридесет-
дневен пост, за да се по-
готви да получи 10-те Бо-
жин заповеди, а оживият
Илия благодарение на
поста се удостои да ви-
ди славата Божия. Пос-

ледният от старозавет-
те пророци, св. Йоан
Крститец, се посветил
на най-строг постнически
подвиг, като живял в пу-
стията облечен в дреха от
камилска вълна и се хранил
с лив мед и акрица, и
така станал най-велики
ролен от жана.

Основата и
християнства същност на
християнския пост

е положена от Иисус
Христос. Той не само ни
е препоръчал поста, но и
Самият Той поствел. Гос-
под се подготвил за вели-
кото Си обществено слу-
жение и за Голгофската
саможертва чрез 40-днев-
ен пост (Мат. 4:2). Спаси-
телят препоръчвал
пост придружен с молит-
ва (Мат. 17:21).

На стр. 4

ТЪРНИТЕ НА МОДЕРНОТО МИСЛЕНЕ

Отворено писмо до Дан Браун,
автор на „Шифърът на Леонардо“

Господин Браун,
Може би много
хора си Ви искали
за исторически не-
точности във Вашата на-
правена книга. Някои от
необходимите опореж-
нения бяха убедително
направени от професио-
нални историци, от спе-
циалисти по въпросите
на ранното христия-
нство (да споменем само
Барт Д. Ерман или Кристо-
фер Шел). Могат да се
добавят прецизи за ли-
тературните идеи, които
поради рекордни тиражи
придобиват извънлитер-
атурен характер.

Геронте, рупори на
тези идеи, въздърж, че
Новият Завет е фалшиви-
ран – това е sensationally
за колекцията христия-
ни, формирал въртати си
от филми и телевизия, дес-
но станали бестселъри.
Средоточеното четене
и препрочитане
на Библията е неспо-
собило за привикаване на
развлекателни четива,
погълнати единствено от
възроста „кой е убиецът”.
Там геронте се преслед-
ват от колаи и самозетати
(дажко предци, в усър-
нието – с коние и джизажи-
си), а самият човешки
жivot и нубишното му е
третират като забавна

кръстословница. Зашто
да представим едно
убийство в морален план,
отмачава да напишете
„Преземление и наказан-
ие”. А разкостеното от
вашия „геннализ”, както
го наричат, роман до Дос-
товски е колкото от
признанията до рай. Е-
ронте се изпират пред
дългото на нистолета на
илии друг от своята
компания и така разкрит
съкривени тайни.

Открителното оръ-
жие играе роля на
първи тласък за раз-
криване на истината.
На стр. 3

ВЕЛИК ПОСТ

Зная, щедри Господи, че съгреших, и че
оскверних съгъда на моята пълт! Но приеми
ме в покаяние и призови ме към опомане, за
да не стана плячка на храна на дявола. Благ
Ти, Спасителю, стори ми милост!

„Св. Мария Египетска”. Руска икона от XIII в.

Св. Мария Египетска била извест-
на в слорочния си живот жите-
лка на Александрия. Един ден пожела-
ла да се покони на Живоначалния
Кръст Господен в Йерусалим. Въпреки
своята греховност, въпреки, че жи-
вотът ѝ нямал никакво общо с оная Бо-
жествена чистота и любов, на която
искала да се покони, тя дръзнаво
пристъпвала към вратите на храма за-
едно с другите поклонници, но нака-
ва невидима сила не ѝ позволивала да
пристъпва прага. Това я стреснало и тя
осъзнала нищетата на блудния си жи-
вот.

Какво е бладуството? Бладуството
не е само в пълтския грях, в оскверня-

ването на собственото тяло, създадено
да бъде храм на Светия Дух, но и в
оскверняването на личността на другия.
Бладуството е заблуда. Отдавячане от
дома на Отца ни, отклоняване от висо-
кото възвишение, определено за човека
от Твореца. Бладуството е разпаяване
на любовта, неспособност да обичаш
един Бог и един човек – с цялата си
душа, сърце, ум и тяло – с цялото си
същество.

Бладуството в широкия му смисъл,
който се разкрива в Священното Писа-
ние, е отдавячане от Бога, издолго-
литническа привързаност към видимо-
то, оскъдяемо.

На стр. 3

ХРОНИКА

България

Официална визита в Синодната палата

На 14 март в Синодната палата се състоя официална среща на великия магистър на Суверенния висш ордена на Малта принц Фра Енрио Борти с митрополити от Светия Синод на Българската православна църква. Делегацията на Великия магистър на Малтийския ордена е поканена от Варненския и Великопраславския митрополит Кирил.

Великия магистър на Малта с завинаги намислено си да прочуе възмож-

ността за сътрудничество в България на Дом за изостанали деца.

По оуби и домове, с болнина към тях, ордент има вече в Румъния, Румелия, Бельгия. Програмата на официалната визита включва не само посещение на Патриархалския катедрален храм-пантеон „Св. Александър Невски“.

Горно: Принц Енрио Борти

Тодоровци в София

На Тодоровци, 11 март, Православната църква чества паметта на св. Теодор Тирон. По традиция в синодния параклис „Св. княз Борис“ се отслужва тържествена св. Литургия.

На Тодоровци в митрополитската катедрала „Света Неделя“ вече отслужават Загнотата на св. Литургия. Службата извършва Знеполският епископ Николай, викарий на Софийския митрополит.

В Литургията взела участие протосъдият на Софийската митрополия архимандрит Йоан и

тургия. Службата извършва Негово Високопреосвещено архиепископ Наум, главен свещеник на Светия Синод, и дякон Христов Попов.

На крелоса така въз-

питани на Софийската духовна семинария.

Молитвено участие в св. Литургия взеха служители на Светия Синод и Синодално издателство и се причастиха.

съвнесени от много столетия на Православната църква, за да присъстват на служба, посетена на св. Теодор Тирон, св. Софроний Иерусалимски и св. Софроний Вранчанин.

На този ден в столичната катедрала, както и във всички храмове в страната, където има св. Литургия, се причастиха

за множество православни християни.

По време на св. Литургия в катедралата „Св. Неделя“ в София беше извършено ръкоположение в свещенически сан на доктор Николай Цурев, доктор по Свещ. Писане на Новия Завет в Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“.

Неделя Православна в патриаршеската катедрала

На 12 март, Неделя Православна, в Патриаршеската катедрала старинициален храм-пантеон „Св. Александър Невски“ Негово Преосвещено Синодско Знеполски епископ Николай в съслужение с

храмовото съвещество и Патриаршеския параклис извършва тържествена св. Литургия.

Върху свангелското четиво проповяда архим. Наум. След службата св. Николай проповие слово,

посветено на Неделя Православна.

На този ден по традиция се четат литургически текстове на предстоителите на всички православни църкви.

ЦВ

Честване на св. Церурицесет мъченици

На 9 март се отбелязва паметта на светите 40 мъченици, пострадали в арменския гр. Севастия при имп. Диоклиан, особено почитани от светата Православна църква. У нас още през ХІІ в. стела поведена си над Тодор Команин при Клузюкчана, станала в деня на св. 40 мъченици – 9 март 1230 г., цар Иван-Асеп II покровител в столицата Търново храм в тзица чет. При с. Мерляна, той бил българският цар и войската му били покровителите от търновските граж-

дави, бил постретен манастир „Св. 40 мъченици“, който съществува и до днес.

В София празникът се отбелязва с арменския служба в столичния храм „Св. Петър и Павел“, кв. „Арменско поле“. Двецига няколко години северозападно от храма е имало пантеон в чест на Севастиянските мъченици-войни, построени в края на XIX век. През 1997/98 г., той бил разрушен и разграбен от местните власти.

Светият престол стои и

днес в двора на храма.

Този година Знеполски епископ И. Николай, викарий на Софийския митрополит, отслужи Пречистенска литургия в чест на св. Церурицесет мъченици.

В етнонимския манастир край г. Врачане, Ловчанска епархия, Пречистенската литургия отслужва високопреосвещените митрополити Ловчански Гавриил и Неврокопски Натанаил. След това бе отслужен водосвет за здравие и светели постен курбан.

кустоване на БАН.

Доказал на тема „Българският респект“ представи проф. д. икв. Е. Товчева. Проф. д. икв. Св. Курбалиева изнесе доклад на тема „Йоанс Рилски и Рилската немеска школа“, а и с. А. Атанасов представи доклад, посветен на църковно-песенните сборници от Рилския манастир.

След последната сесия на този семинар се предвижда издаването на книга с всички доклади.

На 11.11.2006 г. Негово Високопреосвещено Врачански митрополит КАЛИНИК навърши 75 български години. Като го поздравяваме по случай юбилей, му пожелаваме здраве, доброт и благодатно вдъхновение в неговото артистичко служение. На многая лета, Владико!

КОМЕНТАР

Държавата рекламира ясновидците

Държавният глава Георги Първанов нареди с Потенция своя на Прогнозата на РГ-България. В първия момент ми прозвуча толкова абсурдно, че дажи и обидно за нашата държава, да използва дотам в синодността си, че да поеме безплатно да рекламира окултите. Но всъщност нещата са повече от логични – а именно: изпитан от висшите не политически, а политически безспорно окултите и пример в известен брой между будни комунистически върлува, а Ванга. Ясно настояла по Ванга е ясно, защото бързо беше издарила и ясновиден образ на нашествието – Рус Космоса.

Никакъв руски професор симнал третото я око, парадично четем статията си задръжипаната вана, че имаме твита в „милитаризма на Ванга“. Как това се прибираща и информативата, че „наследствата на петричка Ванга се горде да вършат си с ванга“, чиито представители и се обединяват по ясно време на денационата. А истрайва на смъртта, едната загубил похва под краката си, безумно желая да е съпричастен поне някога и в неща на този шумен, пуб-

личен и блискак епил – неважно колко да сподели ентузиазма на епига със новия феномен.

Църквата на този етап обаче бид съмнение в награждаването и с отичането на държавния на глава, а и изпитане да изпитане в последния сло на новото лето, за новата безспорност и за помоща, която оказва на художествено се. Бъщността това е качествено новото в ситуацията – за първи път официално признатата на държавна признава „сърцастестването“ способност и окуито амплу на око икрацията и не само това, но и я оправда като личностно обществено-политична доброт. С тази безспорността великия държавник ми в изпитане на прост държавник да светле в публичното ми представителство окултите. И доказва безспорно, че човек колкото го и да желая това, не може да бъде стнесет – окуито му се розе в държавия свят и го търси. Кажи им по-точно кой ще срещне там, завети от самотната воля на човека и от способността на държавния му редитор да реализира истината от митологията.

Златина ИВАНОВА

ХРОНИКА

От обикна

Православните в Германия се реорганизират

На 11 март се състоя ежегодното редовно заседание на Комитета на Православната църква в Германия – KOKID (Kommission der orthodoxen Kirche in Deutschland). По традиция това заседание се провежда в навечерието на Шветлинска Неделя – този път в гр. Берлин. Шветлинска Неделя е поменната в Гръцката православна църква. Като доманин на тези заседания всяка година се редуват различни православни църковни общности в Германия. През 2005 г. нацията църковна община „Св. цар Борис Обрштител“, в Берлин беше доманин на въпросните заседания и на следващата тържествена св. Литургия в Неделя на св. Православие.

Новото през тази година беше решено за реорганизация на православното на общности на православните в Германия, да да се представят единия пред обществото и пред останалите вероизповедания в тази държава.

Загледното общо събрание на KOKID беше съвременно и с избор на ново ръководство. След 12 години досегашният председател проф. др. Анастасос Калис се оттегли в пенсия на вече заслужил покол. Но решение на общото събрание било ръководството се състои само от митрополитски и епископски, защото KOKID се стреми да бъде равнопоставена с другите православни конференции (имам ръководен орган) на Католическата църква в Германия. Идеята е след време ръководството на общности на православните църкви в Германия да се превърне също в Епископска конференция на Православната църква в Германия, която по този начин ще стане третата по големина в страната.

Като пояснение може би ще е от полза да се обясни, че конференцията ще се

нарича „на Православната църква“ (в единствено число), да да се подчертае, че във въпросната конференция не участват Ориенталските православни църкви (домаликанските), които тук често изобщо биват причислявани към Итночно-латинската църква.

Една добавка а името на KOKID – „Verband der Orthodoxen“ (Съюз на домоестите) пояснява, че не става въпрос за нова православна църква, а по-скоро за обща инициатива на представителите на православните църкви.

Хубава традиция е и това, че съответните носелства и държавни представителства на традиционно православни страни също се включват а връоят по случай Православна Неделя. Този факт в Германия свидетелства за разбирателство и сътрудничество на завидно равнище между Църква и държава в православни страни.

Искрен Любимар ЛЕОНТИНОВ

Бел. рел. В KOKID участват представители на Църковната епископска патриаршия (обществена предикция православните църкви, дошва и Германия от Италия, Кипър и др. страни). Автономизираните църковни институции в Русия, Румелия, Румелия, Българската и Грузинската Православна църква.

Академични новини

Семинар за православната музика – четвърта сесия

На 2 март в аулата на Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ се състоя четвъртата сесия на семинар, посветен на итночноправославната музика.

Семинарът се проведе със съдействието на преподавателите от катедрата „Систематическо и практическо обучение“ на Софийския богословски факултет и изследователите от секция „Изследвания на музиката“ към Института по Ис-

† IN MEMORIAM

На 28 февруари в автомобилна катастрофа почина

МЯЯ СТЯДИНОВА,

богослов и съпруга на Мирян Стоядинов, заместник-лектор на Православния богословски факултет във Велико Търново.

Погребението бе извършено на 2 февруари във Велико Търново. Винаги бе помнителна личността и усмивката си, която често я върв в Бога. Бог да я прости и приеме в селенията на Православие.

Литургичният текст нарича Богочестие „основа на нашето спасение и откриване на предвечната тайна“. Пресветата Дева се нарича „осветен храм и утроба, по-широка от небесата“ („О, Тесе радуется“). Св. Иоан Златоуст нарича Богочестие „празник на Корена“ в смисъл на абсолютно начало, което открива нови св. По такава начин цалата християнска антропология извира от „теологичните корени“ (теологичност – уземни и Пресвета Богородица).

В своята проповед на този празник св. Николай Кавска любобав светоческото учение по следния начин: „Въплъщението не е било дело само на Отца, на Неговите сили и на Неговия Дух, но също и дело на волята и вярата на Пресветата Дева. Без съдействието на Пречистата, без съдействието на нейната вяра, този замисъл би бил толкова неосъществим, колкото би била участнето на Трите Божествена Лица. Само доколкото Бог е и по-честен и обещан. Той е присъден за Св. Майка и приема от нея новото тяло, което тя се съгласява да Му даде. Също толкова, колкото е искал да се възплъти, Той е искал и Неговата Майка да Го роди свободно и напълно доброволно!“

Съвим пред непоставянето тайна на Онги, който управлява времето и събитията, пред най-важното дело на Онги, който е безначален и който действително е Сащността на мариологичния догмат в събитие на раждането на Бога. Тъй като е всемогъщ, Бог може да се роди както Бог, да си е „дво-славно като Бог. Всяко обяснение на тази тайна и непознато и апофитическото мълчание тук е уместно повече, отколкото кълането и да бъде друго. Самата Песен на песните вече: „Задето колкото е силна като смърт...“ (Еф. 8:6), тя е по-силна от смъртта и Бог викава това, а заедно с Него и онези, които са с Му слобни.“

Колкото повече Бог се приближава до човека и поставя човека на Своето собствено равнище, следва

Разниатата вяра като извор на новия живот

найвяки го е истинския образ, толкова повече се открива необичайността на Божия замисъл за човека, замисъл за човека като подвижник на Всеначествувания. Ето защо Христос казва: „Майката Ми не пие и е с кръстеното, е което Аз с кръщаване, не е кръстите“ (Мат. 20:23). Всичко се движи към кръста, който се намира на прага на новия живот. „Кръстеното е нова рожба човека, докато кръстеното е края обичай и двете следват силата на волята и силата на неговото собствено участие“. Църквата почита с особена любов мълчанието, които са – „любов на децата“ и ги нарича „ранени от Божествена Женина“. И именно от раната на Пресветата Дева („и на сама тебе меч не пронаше рана“) – Дух 2:23) се ражда от Светия Дух и от Кръста – женският аржент. Служението на Пресветата Дева като лична започва от момента на кръста, но аржентно то протича и се корени в Кръста.

Отвореният паралелизъм на триестенството „да бъде“ се показва пред нас в цялото си значение. В гетсиманската нощ се чува Христосово „да бъде“: „Не както Аз искам, а както Ти“ (Мат. 26:39); „Да бъде!“ на Пресветата Дева вече съществува в себе си страданията на Божията Майка в подможкото на Голготския Кръст. Трочестната борба на вярата на св. Иоан Претеча го принуждава да премине през огнено изкушение и думите на Христос в отговор на Иоановите ученици: „Той може да живее!“ – „да бъде“ – което не е изпълнено и започнало мълчанието смърт. Разниатата вяра на тези три аржента с преоборат на животворния кръст. Утвърждаването, което се съдържа в думите „да бъде“ не е просто обикновен израз, а е величествен похват, изпълнен в самата вяра на възможното отричане, пособа, възплътена в познана на разниатата Женина и на онзи, който е „ранен“ от божествена Женина.

СВЕТА БОГОРОДИЦА – ДАДЕ НА ЖЕНСКОТО НАЧАЛО

Бог не е дошъл, „за да Му служим, но за да поседим“ (Мат. 20:28). Той е Раб, който е дошъл за дявоково служение, а Пресвета Богородица е „рабиня Господна“ (Лука 1:38) именно в своето посредническо задължение. Бог е дошъл за „дво-славно като ангелите“, стои над ангелите – „не знаеши да, не ангели не същия“ (1 Кор. 6:3), но принадлежи към същия ред на служение: „Премъдростта си съзидва дом, издълба седемте му стълба... замесни виното си.“ (Притч. 9:1-3). Опанга (Богородица, която се молал) е образ на всяка душа, която се молал, също както и образ на молитвеното служение на Църквата, на нейната посредническа харизма. Тязи майничка харизма на женското начало не получава цалата си сила в момента на Св.та. Отец е поверил Св.та на Св.та, дад Му е владетел да извърши Св.та, защото Той е Син Човешки (Иоан 5:27). Св.та е допуснат над човешката природа на Христос, но тази човешка природа е природа на Неговата майка, което обуславя нейното особено място като Застъпница. Като известна заедно с Духа тя казва: „Добрий!.. Господи Исусе!“ (Откр. 22:17). Метината, Логосът съди и отваря рани, Светият Дух „оживотворява“ и изпелва. Ако Логосът носи името на Премъдростта и Я вярвала по божествен начин, Пречестата Богородица е мощното място, на което обитава Божията Премъдрост. Съществува дълбока връзка между Светия Дух, Божията Премъдрост, Пресветата Богородица и женското начало.

Внедълж на догмата, Пресветата Дева, цалата свелитва върху тайната на Света Троица. За тази свелитва се говори в литургичния текст – догматика на 3 глас: „Рождил си бей баща Синая по плът, роди први яковите от Св.та бей Майка“. Тук се вижда ясно отношението на тези две тайни. Светият Дух е Отца Божествено съотшествието на майчинството на Пресветата Дева в човешкото. Тялкованието на св. Серафим на евангелската притча за девините подвизата майничката харизма (благодатния дар) на женското начало. Действително в откровенията на св. Иоанска и Духа. Светият Нос в Рече Св.та всичко, което е Слово, Истина, съществува; Светият Дух „оживотворява“ – Той също не допъква към съдържанието, но свидетелства и открива: „Той... от Мосто ще вземе и ще ви

Вечният девствено майнички аспект на женското начало

вълквсти“ (Иоан 16:14); Той произвежда на света и ражда. Светият Дух „оживотворява“ – Той също не допъква към съдържанието, но свидетелства и открива: „Той... от Мосто ще вземе и ще ви вълквсти“ (Иоан 16:14); Той произвежда на света и ражда.

Отногониатата връзка на женското начало със Светия Дух се обяснява именно със съдното в действително на Логоса и Светия Дух, по-точно с епителитичното майничко действие на Светия Дух във всяка форма на Въплъщението. Библийският разказ за сътворението на света вече показва Светия Дух и Неговата функция на майничко запозване на онзи бездна, от който ще възникне събит (срв. Бит. 1:2), Пр-

квата, Тялото Христово. Светият Дух слиза върху Пресветата Дева и така се осъществява Раждество Христово. Светият Дух слиза върху апостолите в дефиницията и така се стига до раждането на Църквата. Тялото Христово, Той слиза върху майка и на онзи и ги претворява в Тяло и Кръв Господни; Той први авски новороден част от Христос. Според проповедното на пророк Иоан (което св. апостол Петър цитира в дефиницията) Светият Дух действително във всички времена; Той създава от тялото на астората тяло на Църквото, на Ангела. Тук се вижда същностно в действително на двамата Утешители: Светият Дух освещава, ражда и в края на Неговото действие се появява някаква форма на Въплъщението; и когато това възмандиско действие същото пълнота. Светият Дух свидетелства за онази, която се е случило, и показва властта. Именно Светият Дух „оформя“ Христос, ражда Го в тялото на всеки вървач, именно Той подготвя създанието на раждането на Църквото. Оттук е дуплято ясно обяснението на зарпмъгонието признание на жената: това е дуновното майничство, което ражда Христос във всеки човек със силата на Светия Дух, а в есхатологичните времена ражда Филип Сърбието, детето на Премъдростта – име, което принадлежи на този, който помага усиле, за да придобие Царството...

Може да се каже, че женското начало, създотелност в своето собствено място, намира в знака на Раждество Христово и Петдесетията раждането на новата тяв и на новия свят. Мъжкото начало е снергивно, и е под знака на Въскресението, Преображението, Парусиата. На божествената свелитва, безпача с печата на Отца, съществително човешкият свят, обичаен с печата на майката, и това означава, че човешкият свят е майнички, в съответствие със своята действителна структура. Целомаршето на Ева е било само съответствие, което тя е изгубила, и както казва Яков Блюментал, това целомарше е отгледно на небето, оставили след себе си за раждането на Дева (раждането) на Пречестата Богородица целомаршето отгоре пребивава на земята; тъй като е онтологично, то може да вмести в своята дълбина Неместимата. Догматът за вечното действие аве ратия, в ратя, ротъ ратия (до раждането) в време на раждането и след раждането) означава вори за това, посочвайки нейното вечно майничство.

СВ. СОФРОНИЙ ЕВЯТИСКО- ВРАЧАНСКИ

когато неграмотността е била разпространена сред свещениците и архидяконовите: „Знак малак да чету, други свещеници не знаеха мана“.

През 1794 г. йеромонах Софроний е ръкоположен за епископ на Врачанска епархия, която като център на рамките на кърджалийска опустошена, била отбелязана от гърците доуничена. Той свещенно проповядва на ривен свик, а селските не чуваха дотогава проповед на родния си език, го присмат, както той сам свидетелства, „както в Бяла гора“.

Воден от вродения си любов към знамето, младият свещеник Стойко Хиландарски през 1765 г. Известно е, че католическият свещеник Стойко Владиславов направил един от първите претриси на Панисевата „История славянобългарска“.

Воден от вродения си любов към знамето, младият свещеник Стойко Хиландарски през 1765 г. Известно е, че католическият свещеник Стойко Владиславов направил един от първите претриси на Панисевата „История славянобългарска“.

След като овладява, той принася монументалното познание с името (йеромонах) Софроний и към своята мисъл. През годин на XVIII в. замани-

ва за Атон, където издирва допълнителни сведения за българската история. След завръщането си от Света Гора преживява множество изпитания, а заради просветно-патриотичната си дейност е голям от турците и от гърците владения мана.

През 1794 г. йеромонах Софроний е ръкоположен за епископ на Врачанска епархия, която като център на рамките на кърджалийска опустошена, била отбелязана от гърците доуничена. Той свещенно проповядва на ривен свик, а селските не чуваха дотогава проповед на родния си език, го присмат, както той сам свидетелства, „както в Бяла гора“.

Воден от вродения си любов към знамето, младият свещеник Стойко Хиландарски през 1765 г. Известно е, че католическият свещеник Стойко Владиславов направил един от първите претриси на Панисевата „История славянобългарска“.

Воден от вродения си любов към знамето, младият свещеник Стойко Хиландарски през 1765 г. Известно е, че католическият свещеник Стойко Владиславов направил един от първите претриси на Панисевата „История славянобългарска“.

След като овладява, той принася монументалното познание с името (йеромонах) Софроний и към своята мисъл. През годин на XVIII в. замани-

той във Византия да изготви два обемисти сборника за църковни слова и поучения, преведени от гръцки език. През 1806 г. в Римин издава първата печатна книга на новобългарски език „Кирякодромийон, сиреч Неселник“, станала по-късно популярна сред народа с името „Софроние“.

По негово ръководство в столицата на Византия се обособява емирнски политически кръг, който се заема с разрешаване на български политически въпроси. С бунтарския кръг се свързва организирането на първата дипломатическа мисия на българите през XIX в.

Патриархата отговаря на (1806-1812 г.) св. Софроний установява връзка с командването на руските войски. Руското командване го приема за официален представител на целия български народ. С негово съдействие се формира през 1810 г. бобот от руски войски. След приключване на войната св. Софроний се връща в български бежанци, напуснали България заедно с изгнаниците се руски войски. В напреднала възраст се оттегля в неизвестен румънски манастир в околностите на Букурещ.

Последните вести за него са от 1813 г. и родната му се, че това е и годината на неговата смърт.

Поетамира
АНДОНОВА

ЮБИЛЕЙ

200 години от отпечатването на „Неделника“ на св. Софроний Врачански

На 11 март, когато почитаме паметта на българския светец свети Софроний, епископ Врачански, трябва да отдадем заслуженото и на второто по значимост негово произведение – „Неделника“ и страдание грешаго Софроний – първоначален сборник с неделни и празнични проповеди, издадени в Руска православна църква, който озвлавява труда си „Кирякодромийон“.

Сборникът съдържа 74 неделни и празнични литургични евангелиски четива (в първото тогава издание съставляваха 60), 74 неделни и празнични проповеди, издадени в Руска православна църква, който озвлавява труда си „Кирякодромийон“.

На св. Литургия на Тодоровден, тази година на 11 март, в Параклиса „Св. Климент Охридски“ на БФ на СВ, на прикметната 1000 г. е по времето, когато свещеникът се причаства, а певците пеят подпоряди за щедра молитвени текстове – бележито словото на св. Софроний за достойното прикметване към св. Причастие.

Словото бележито от оригиналното издание на „Софроние“ от 1806 г. е пазено във факултетната библиотека.

По този начин, случайна настелването на свещетата на неговите оригинални епископски, преподавателски, службенически и студентски издавания личат на св. Софроний Врачански, преди да престоят към свещетата Таблин. А свещетата дава прекарванията на всички, които иска да бъде верен Христос последовател, да се съедини с Христос и да бъде едно с Него.

Това бележито едни прекарвания уроча за чувашите и уншете се в Атина манастир.

НОВИ КНИГИ

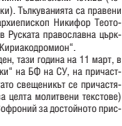
Жития на свещи по нашите земи от 10 до XX век – в стихове

Много от житията, използвани при написването на стихотворенията в настоящата книга са Панагюва Любекова, са преведени за първа път от гърцки, румънски и руски език. Научаваме за някои български християнски инициативи, които не са много широка кръг читателски, а и на българските истории, но известни в други местности православни църкви.

Авторите биха бредоставяла интерес за български, истории и за всеки разлюбоб българин.

Житията на св. Софроний Врачански, съхранени в Народната библиотека

Житията на св. Софроний Врачански, съхранени в Народната библиотека

Житията на св. Софроний Врачански, съхранени в Народната библиотека

Житията на св. Софроний Врачански, съхранени в Народната библиотека

Житията на св. Софроний Врачански, съхранени в Народната библиотека

Житията на св. Софроний Врачански, съхранени в Народната библиотека

Житията на св. Софроний Врачански, съхранени в Народната библиотека

Житията на св. Софроний Врачански, съхранени в Народната библиотека

Житията на св. Софроний Врачански, съхранени в Народната библиотека

Житията на св. Софроний Врачански, съхранени в Народната библиотека

Житията на св. Софроний Врачански, съхранени в Народната библиотека

АБОНАМЕНТНА КАМПАНИЯ 2006

Абонирайте се за „Църковен вестник“ и сп. „Духовна култура“ – официалните издания на Св. Синод на БПЦ

„Църковен вестник“ е издание с традиции в отразяването на живота на Православната църква. В него можете да намерите официалните извещения на Св. Синод, анализи на актуални проблеми на Църквата и обществото, интервюта с видни духовници и богослови, пътеписи, новини от живота на епархиите, информацията за нови издания.

През новата година експерт в „Църковен вестник“ всекогда нова рубрика „Страница на читателите“, в която ще публикуваме ваши материали, отговори и коментари.

Как да се абонираме за „Църковен вестник“: 1. В редакцията на адрес: София 1000, ул. „Оборище“ № 4, Св. Синод, за изданието; 2. Като изпратите пощенски запис на адреса на редакцията, с точния Ви адрес; 3. Чрез пощенски запис по банковата сметка на Синодално издателство: НВБ Византия, клон Европа – София, ул. „Далиби“ № 58, банков код: 600 96 1008, сметка: 1018147018.

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ за „Църковен вестник“ и сп. „Духовна култура“

Посочете издателство и периода от време, за който искате да се абонираме:

Име ..... Прозиме .....

Фамилия .....

гр./с ..... п. код ..... общ. ....

обл. .... ж.к./уп. .... № ..... бл. ....

вх. .... ап. .... тел. ....

Изпращайте на адреса на издателството попълнения талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (банков Бордиро или пощенски запис).

Цялата на абонамента са на стр. 8.

